

РЕШЕНИЕ

№ 7336

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5408** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо рег.№ 272000-6847/12.04.2023г. на директора на ОДМВР Х..

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорения акт. Твърди, че подаденото заявление за достъп до обществена информация съдържа всички изискуеми по силата на чл.25 ЗДОИ реквизити. Мотивира съображения, че търсената с него информация представлява обществена такава, съответно предоставянето ѝ е дължимо по реда на ЗДОИ. В съдебно заседание, редовно и своевременно призван, не се представлява. В писмена молба, постъпила по делото преди устните състезания, претендира присъждането на разноски.

Ответникът, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призвана, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че на 28.03.2023г. от жалбоподателя е подадено заявление, заведено с вх.№ 272004-3, с което е поискано предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация: колко досъдебни производства за ПТП с пострадали и/или починали има и се разследват към момента в ОДМВР Х. като броят им бъде посочен поотделно за всяко отделно районно управление; колко от делата са забавени повече от 6 месеца, но по-малко от една година; колко от делата са забавени повече от една година; колко от делата са забавени повече от две години; каква е причината за забавянето; с кои вещи лица, изготвящи СМЕ и А. /относно механизма на ПТП/ работят служителите от отдел „Разследване“ по описаните по-горе дела; по колко време средно отнема изготвянето на заключението по СМЕ и А., какъв е най-краткият и най-дългият период на забавяне; колко от делата и при кои вещи лица се забавят повече от 6 месеца.

На 12.04.2023г. от ответника до заявителя е изпратено писмо рег.№ 272000-6847/12.04.2023г., с което той е уведомен, че заявлението му не съдържа задължителните данни по чл.25, ал.1, т.2 ЗДОИ, както и че по въпроси 1, 2, 3 и 4 не са посочени конкретни периоди за исканата информация, а въпроси 5, 6 и 7 не представляват такъв тип информация, който да съответства на смисъла на чл.2 ЗДОИ. Посочено е също, че решението подлежи на обжалване по реда на АПК съгласно чл.40 ЗДОИ.

Писмото е изпратено на датата на изготвянето му – 14.04.2023г.

Жалбата, по която е образувано настоящото производство е постъпила при ответника на 25.04.2023г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, в законоустановения срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез

обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗМВР областните дирекции на министерството са основна структура, която според ал.2 на с.р. е юридическо лице. Следователно директорът на ОДМВР Х., като представляващ дирекцията, е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ и от неговата компетентност е да разгледа и се произнесе по процесното заявление за предоставяне на достъп до обществена информация.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В чл.25, ал.1 ЗДОИ са регламентирани изискванията към съдържанието на писменото заявление – 1. трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; 2. описание на исканата информация; 3. предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация; 4. адреса за кореспонденция със заявителя.

Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното

местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В конкретния случай отказът, предмет на оспорване е обективиран в писмо, което не съдържа изискуемите реквизити по чл.38 ЗДОИ – в частта по т.5, 6 и 7 от заявлението е посочено, че търсената информация няма характера на обществена такава, т.е. в тази част са посочени фактически, но не и правни основания. Доколкото действително питането по т.6 и 7 не обективира обществена информация съдът приема, че липсата на посочено правно основание за отказа не представлява съществено нарушение на изискването за форма и не обуславя незаконосъобразност на акта.

Търсената информация по т.1 – 5 вкл., съдът приема, че представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ, а именно информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В частта на заявлението по т.1 – 4 ответникът е посочил, че то не отговаря на изискването по чл.25, ал.1, т.2 ЗДОИ, тъй като не са посочени конкретни периоди, за които се иска информацията. За да се остави заявлението без разглеждане в посочената част, на основание ал.2 на чл.25 ЗДОИ, както е постъпил задължения субект в случая, следва да е налице пълна липса на описание на исканата информация. В случаите, като процесния, когато описанието е непълно или не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, ответникът по силата на чл.29, ал.1 ЗДОИ е длъжен да уведоми заявителя за това като му предостави възможност да уточни предмета на исканата обществена информация и определи срок за извършване на процесуалното действие.

В случая това не е сторено, като задълженият субект се е произнесъл в нарушение на изискванията на закона. Посоченото процесуално нарушение е от категорията на съществените тъй като задълженият субект се е произнесъл по нередовно заявление, при неизяснена фактическа обстановка и освен това, ако не беше допуснато би могъл да достигне до различен извод по приложението на материалния закон.

Въз основа на горното съдът приема, че оспореният отказ е незаконосъобразен в частта по т.1 до 5 вкл. от заявлението и като такъв следва да бъде отменен и делото като преписка – изпратено на задължения субект за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е частично основателна. Такива са доказани в размер на 10 лева за заплатена държавна такса. Договор за правна защита и съдействие по делото не е представен. Съответно на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 7,15 лева, съобразно уважената част от жалбата.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо рег.№ 272000-6847/12.04.2023г. на директора на ОДМВР Х. в частта по т.1 до 5 вкл. от заявление рег. № 272004-3/28.03.2023г., подадено от жалбоподателя.

ИЗПРАЩА делото като преписка на задължения субект за ново произнасяне по заявлението в посочената част, в едномесечен срок от съобщаване на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – Х. да заплати на Сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 7,15 лева /седем лева и петнадесет стотинки/, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: